

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล
โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
THE DEVELOPMENT OF FOOTBALL SUBJECT LEARNING
MANAGEMENT IN FOOTBALL SKILL USING EXERCISES
FOR MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS

¹สุทธิพงษ์ มีชัย, ²เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม และ ³ดรุณี คชพรหม

¹Jirattikarn Thima, ²Charoenwit Sompongtham and ²Darunee Kochaprom

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย

Ratchathani University, Thailand

¹suthipong.mc1988@gmail.com

Received: May 10, 2023; Revised: July 25, 2023; Accepted: August 10, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวดอนขามสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 23 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน มีคุณภาพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 2) แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 ชุด มีคุณภาพในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 3)

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ อาจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ กรณีกกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยสรุป พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.35/82.46 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 58.98 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะ, ทักษะฟุตบอล

Abstract

The objectives of this research were 1) to find the efficiency of the development of football subject learning management in football skill using exercises for mathayomsuksa 3 students according to the criteria 80/80, 2) to find the effectiveness index of learning management plan, and 3) to compare the learning achievement, between pre-test scores and post-test scores. The sample consisted 23 students, Ban Huadonkhamsamakkee school under Amnatcharoen primary educational service area office 1 which were obtained by cluster random sampling with the classroom as unit sampling. There are 3 types of research tools, namely . The research instrument included 1) 5 plans of Learning management, The evaluation result of the learning management plan was at the high level, 2) 5 learning of exercise packages, the overall quantity of the exercise packages was at the highest level, and 3) Learning achievement test was reliable at 0.98. Statistics for analysis for percentage, mean, standard deviation and t-test. The findings were as follows: 1) The overall learning management plans was efficient (E_1/E_2), = 81.35/82.46, regarded higher than the criteria level 80/80. 2) The effectiveness index of learning management plans was E.I. = 58.98. 3) The students who studied with learning management plan had higher learning achievement of post-test than pre-test was significantly statistical at .05.

Keywords: Exercises, Football skill

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวดที่ 4 มาตรา 22 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียนไว้ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 นั่นคือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนาผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ คือการกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จุดมุ่งหมายของการเรียนพลศึกษาคือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สุขศึกษาพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน พลศึกษามุ่งเน้นให้นักเรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬาการเรียนการสอนพลศึกษา นักเรียนจะมีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน ซึ่งพลศึกษาจะสร้างเสริมการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวต่างๆ ดังนี้ 1) การเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่นแบบผลัดในลักษณะผสมผสานในการร่วมกิจกรรมทางกาย เช่นกิจกรรมแบบผลัดกายบริหารประกอบเพลงยืดหยุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้ทำต่อเนื่องและการต่อตัวทำง่ายๆ 2) การเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรงการใช้แรงและความสมดุลกับการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นและกีฬา 3) การเล่นกีฬาไทยกีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีม เช่น กรีฑาประเภทลู่และลาน เปตอง วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิสวอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อว่ง 4) การใช้ข้อมูลด้านทักษะกลไกเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและ

เล่นกีฬา และ 5) การนำความรู้และหลักการของกิจกรรมนันทนาการไปใช้เป็นฐานการศึกษาหาความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ปัจจุบันมีฟุตบอลในประเทศไทยก็ได้ถูกผลักดันขึ้นเป็นกีฬาอาชีพและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของอาชีพสำหรับคนที่เล่นกีฬาฟุตบอลได้ มีผู้เล่นหลากหลายเชื้อชาติที่เข้ามาเล่นฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย พื้นฐานกีฬาฟุตบอลที่ดีของเด็กเยาวชนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพื่อจะก้าวพัฒนาไปสู่ระดับประชาชนในการเรียนรู้พลศึกษา นักเรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กีฬาฟุตบอลจึงเป็นกีฬาหนึ่งที่ถูกเลือกใช้สำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษา และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากบุคคลทั่วไปในทุกระดับชั้นทั้งในและต่างประเทศ เพราะเป็นกีฬาที่สามารถเล่นร่วมกันได้หลายคน ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว พัฒนาสมรรถภาพทางกาย อีกทั้งยังทำให้เกิดความสามัคคี ความสัมพันธ์ในหมู่คณะ ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และยังสามารถพัฒนาทางด้านจิตใจ เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา จากการปฏิบัติหน้าที่การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาพลศึกษา โรงเรียนบ้านหัวดอนขามสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เขต 1 มีจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาฟุตบอล ได้ประสบปัญหาขาดทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอลที่ถูกต้อง จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน ได้เลือกศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ อีกทั้งเป็นการช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในวิชานั้นๆ ได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้งยังช่วยให้คงอยู่ได้นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย (ปาริชาติ สุพรรณกลาง, 2550) แบบฝึกจึงมีความสำคัญทำให้เกิดทักษะความชำนาญหากแต่ต้องการได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ แบบฝึกทักษะจึงมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหามากได้ดี และยังศึกษางานวิจัยของ วิวรรณ ชัยวิรัช สุวรรณ การะกัน และเสมา เสงี่ยม (2561) ได้ทำการพัฒนาทักษะกีฬาเทควันโดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเตะตัววัด สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4/1 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ทักษะการเตะตัววัดมีแนวโน้มสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่มีทักษะการเตะตัววัด (Round Kick) หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกมีแนวโน้มสูงขึ้น

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา

ทักษะกีฬาฟุตบอล ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว พัฒนาสมรรถภาพทางกาย อีกทั้งยังทำให้เกิดความสามัคคี ความสัมพันธ์ในหมู่คณะ ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และยังสามารถพัฒนาทางด้านจิตใจ ตลอดจนการเรียนรู้การสอนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องทักษะฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระหว่างเรียนก่อนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวดอนขามสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง รวมจำนวนนักเรียน 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านหัวดอนขามสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 23 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องทักษะฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

2.2 แบบฝึกทักษะ เรื่องทักษะฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ชุด

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมาย

3.2 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E.I.

3.3 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test Dependent Sample)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.35/82.46 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 58.98

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.35/82.46 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 23 คน สามารถทำคะแนนหรือตอบคำถามในแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะในกิจกรรมระหว่างเรียนรวมทั้ง 5 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.35 และสามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.46 ทั้งนี้เป็นเพราะได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษา และวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนจะกำหนดหน่วยการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาย่อยและจุดประสงค์การเรียนรู้ของการเรียน จึงทำให้เนื้อหาของชุดกิจกรรมการ

เรียนรู้ที่กำหนดขึ้นในครั้งนี้ มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหามีการเรียงลำดับความยากง่าย และที่สำคัญก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมก่อนปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้จริง จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับวรรณภรณ์ พระเมเด (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) คำพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด มีจำนวน 150 คำ 2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะจำนวน 15 ชุดฝึก โดยมีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.27–4.58 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 3) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีผลคะแนนทักษะการอ่านหลังเรียน และทักษะการเขียนหลังเรียน สูงกว่าทักษะการอ่านการเขียนก่อนเรียน อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 58.98 หมายความว่า หลังจากการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ เรื่องทักษะฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.98 เนื่องจากว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยคณะกรรมการแบ่งหน้าที่ในการทำกิจกรรม มีครูเป็นผู้อธิบายเนื้อหา และมีใบความรู้ประกอบการทำกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เข้าใจ ส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับ สากล โกรัมย์ (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5158 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.58 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ 4.31 คือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ Lowrey (2001) ได้ศึกษาผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะ กับนักเรียนระดับ 1 ถึง 3 จำนวน 87 คนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนการทดสอบ

หลังการทำแบบฝึก มากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกและนักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.5 นั่นคือแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แล้วผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะ จึงทำให้เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คำสั่ง คำชี้แจงในการใช้วัตกรรมการเรียนรู้สำหรับครูและสำหรับนักเรียน มีบทบาทและรายละเอียดชัดเจน เนื้อหาไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป นอกจากนี้สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลมีความหลากหลาย ในบางชั่วโมงของการเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการทำกิจกรรมด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุขกับการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องทักษะฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในครั้งนี้ สามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ อนุชิต ชุมโมกษ์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยผลของการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การส่งและรับฟุตบอลที่มีผลต่อความแม่นยำของนักกีฬาฟุตบอล โรงเรียนไพศาลวิทยารุ่นอายุ 15-18 ปี ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบความแม่นยำ ในการส่งและรับฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล โรงเรียนไพศาลวิทยารุ่นอายุ 15-18 ปี หลังการฝึกไปแล้ว 6 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความแม่นยำในการส่งและรับฟุตบอล สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความแม่นยำในการส่งและรับฟุตบอลก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ วิวรรณ ชัยวิรัช สุวรรณ การะกัน และเสมา เสมาเงิน (2561) ได้ทำการพัฒนาทักษะกีฬาเทควันโดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเตะตวัด สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4/1 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการเตะตวัด (Round Kick) ในกีฬาเทควันโดโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4/1 คณะศึกษาศาสตร์สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง ในภาพรวมพบว่า ทักษะการเตะตวัดมีแนวโน้มสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่มีทักษะการเตะตวัด (Round Kick) หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกมีแนวโน้มสูงขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาฟุตบอล เรื่อง ทักษะฟุตบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะฟุตบอล ที่ดีขึ้น เพราะกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นเทคนิคการสอนที่ใช้แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มี

ความรับผิดชอบและทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้งยังช่วยให้คงอยู่นาน เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย และมีส่วนช่วยให้ผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นได้เป็นอย่างมาก เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาด้านทักษะฟุตบอล ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ส่งผลให้นักเรียนรักในการเรียนฟุตบอล รวมไปถึงการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา และเรียนรู้อย่างมีความสุข จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ปรานี จินตฤทธิ์. (2552) ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะประชาสามัคคี จังหวัด นครราชสีมา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.. ศูนย์ข้อมูลการวิจัย Digital วช. <https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/21244099>
- วรรณภรณ์ พระเมเด. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 13(3), 85-94.
- วิวรรณ ชัยวิรัช. สุวรรณ การะกัน. และเสมา เสมาเงิน. (2561). การพัฒนาทักษะกีฬาเทควันโด โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตะตัววัด สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4/1 คณะศึกษาศาสตร์ .[วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง]. ศูนย์ข้อมูลการวิจัย Digital วช. <https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/2923001>
- สากล โกรัมย์. (2561). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ proceeding NIRC2019 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

อนุชิต ชุมโมกษ์ (2560, พุทธกิจจาน). ผลของการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การส่งและรับฟุตบอล
ที่มีผลต่อความแม่นยำของนักกีฬาฟุตบอล โรงเรียนไพศาลพิทยา รุ่นอายุ 15-18 ปี.
รายงานการประชุมสวสนันทวิชากการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชาติ.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา , ประเทศไทย.

